

Dosarul nr. 3ra-1551/18

Prima instanță: Judecătoria Orhei, sediul Șoldănești (jud: R. Moșneguțu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Pahopol, V. Negru, A. Bostan)

ÎNCHEIERE

15 decembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală
Iurie Bejenaru
Mariana Pitic

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de Liubovi Sudacevschi,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Liubovi Sudacevschi împotriva Primăriei orașului Șoldănești și Consiliului orașului Șoldănești, intervenient accesoriu SRL „Orhei Gaz”, filiala Șoldănești cu privire la constatarea neexaminării în termen legal a cererii și obligarea emiterii actelor administrative,

împotriva deciziei din 24 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Liubovi Sudacevschi și a fost menținută hotărârea din 20 iunie 2017 a Judecătoriei Orhei, sediul Șoldănești,

c o n s t a t ă:

La data de 18 ianuarie 2018 reclamanta Liubovi Sudacevschi a depus cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei orașului Șoldănești și Consiliului orașului Șoldănești cu privire la obligarea emiterii actelor administrative și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, la data de 18 august 2015 s-a adresat cu cererea nr. 17 către Primăria Șoldănești și Consiliul orășenesc Șoldănești cu privire la atribuirea în arendă a unui lot de teren.

A susținut că, terenul solicitat este amplasat în intravilanul localității între str. Vișinilor - Mihai Eminescu și terenurile private cu nr. cadastrale xxxxx și xxxxx, mărginindu-se nemijlocit cu terenul din fondul apelor (bazin acvatic nr. cadastral xxxxx) pe care îl deține în arendă în baza contractului de arendă nr. 174 din 07 septembrie 2015 încheiat cu Primăria or. Șoldănești.

A specificat că, dreptul de arendă asupra terenului din fondul apelor l-a obținut în

urma câștigării licitației publice, organizate de către autoritatea publică locală.

A afirmat că, din motiv că nu i-a fost prezentat planul geometric al lotului de teren pe care intenționa să-l arendeze în termenul stabilit de Regulamentul privind licitațiile cu strigare și cu reducere, nu a cunoscut faptul că terenul din fondul apelor nu include și cel puțin câțiva metri de zonă de protecție a bazinului acvatic necesară pentru gestionarea eficientă și protejarea ecologică a acestuia de factorii de poluare.

A relatat că, în pofida noilor circumstanțe apărute a solicitat Primăriei orașului Șoldănești și Consiliului orașului Șoldănești, delimitarea în natură a unui teren din cadrul terenurilor fondului de rezervă a autorității administrației publice locale prin formarea unui bun imobil care să cuprindă terenul amplasat între str. Vișinilor - Mihai Eminescu și terenurile private cu nr. cadastrale xxxxx și xxxxx.

A notat că, din răspunsul Primăriei Șoldănești recepționat la data de 20 decembrie 2015, rezultă că la ședința nr. 13/14 din 17 noiembrie 2015, Consiliul orașenesc Șoldănești a respins cererea fără a indica motivele deciziei luate, cu enumerarea etapelor prevăzute de lege întru îndeplinirea procedurii de formare a unui nou bun imobil.

A subliniat că, răspuns de la Consiliul orașenesc Șoldănești la solicitările adresate, până în prezent nu a primit.

A precizat că, cu răspunsul primit nu este de acord și îl consideră ilegal, deoarece terenul solicitat în arendă este în proprietatea publică a administrației publice locale și face parte din fondul de rezervă a acesteia. De altfel, terenul în cauză reprezintă zona de protecție a bazinului acvatic, respectiv el are rolul de bun accesoriu în raport cu iazul, care este bun principal, astfel ele nu pot exista distinct unul față de altul, cu toate că tehnic acest teren poate fi format ca bun imobil cu număr cadastral diferit.

A relevat că, terenul zonei de protecție are rolul de a proteja corpul de apă împotriva poluării, epuizării și înmlăștinirii, iar corpul de apă îi conferă acestui teren alături un regim juridic special și obligă beneficiarul să-l amenajeze și întrețină conform prevederilor ecologice. Deci, este imposibilă și interzisă de legislație separarea acestor două componente de mediu, respectiv nu poate fi vorba de beneficiari diferiți a acestor două bunuri, fapt care exclude din start posibilitatea scoaterii la licitație a noului bun format, deoarece această stare de fapt ar aduce direct la atingerea intereselor sale ca arendator (beneficiar) a terenului din fondul apelor și ar crea din start un litigiu între ea și un potențial arendator a terenului zonei de protecție. Mai mult ca atât, bazinul acvatic a fost preluat într-o stare deplorabilă, de aceea el necesită investiții consistente în reabilitarea și amenajarea acestuia, iar prin acțiunile ilicite ale administrației publice locale are loc stagnarea efectuării acestor lucrări, fapt prin ce i se cauzează prejudiciu moral și material.

A menționat că, dacă terenul în cauză nu poate fi format ca bun imobil de sine stator din anumite considerente întemeiate, atunci acest fapt trebuie să fie argumentat printr-o decizie a Consiliului orașenesc Șoldănești, la baza căreia trebuie să stea avizul negativ al inginerului cadastral privind elaborarea proiectului de formare a bunului imobil. În astfel de caz, una din posibilele soluții ar fi emiterea unei decizii privind modificarea planului cadastral a terenului arendat, respectiv și a prevederilor contractului nr. 174 din 07 septembrie 2015 (suprafață arendată, plata pentru arendă), deoarece potrivit art. 4 alin. (9) din Legea privind prețul normativ și modul de vânzare-cumpărare a pământului nr. 1308 din 25 iulie 1997, terenul care, după parametri și amplasare, nu poate fi format ca bun

imobil de sine stătător se vinde prin concurs sau la licitație deținătorilor de terenuri adiacente. În cazul în care există un singur deținător de teren adiacent, vânzarea-cumpărarea terenului care nu poate fi format ca bun imobil de sine stătător se efectuează la prețul normativ al pământului. Această prevedere se aplică și relațiilor de arendă a unor astfel de terenuri. Celelalte terenuri se vând prin concurs sau la licitație, cu excepțiile prevăzute de lege.

A învederat că, în circumstanțele descrise se constată că inginerul cadastral al Primăriei orașului Șoldănești nu a elaborat nici un studiu privind posibilitatea formării bunului imobil, respectiv nu a întocmit nici un aviz care ar sta la baza respingerii cererii sale, fapt care se prezumă din neprezentarea un aviz pozitiv sau negativ privind posibilitatea formării bunului imobil. Așadar, consideră că respingerea cererii de către Consiliul orașenesc Șoldănești la ședința nr. 13/14 din 17 noiembrie 2015, este neîntemeiată și ilegală, or soluția dată nu se bazează pe un act juridic sau normativ, respectiv și răspunsul Primăriei orașului Șoldănești este unul ilicit.

A concluzionat că, prin acțiunile ilicite ale Primăriei orașului Șoldănești și Consiliului orașenesc Șoldănești i-au fost lezate drepturile constituționale și cauzate prejudicii morale și materiale. Această situație este generată de pierderea timpului și efortului fizic pentru revendicarea drepturilor recunoscute de lege, însă care sunt încălcate de autoritățile publice locale, precum și de starea de neputință de a executa lucrările preconizate de reabilitare a bazinului acvatic și a zonei de protecție.

A solicitat obligarea Primăriei orașului Șoldănești să elaboreze avizul privind posibilitatea formării bunului imobil solicitat de a fi arendat, cu prezentarea ulterioară a acestuia solicitantului și Consiliului orașenesc Șoldănești, obligarea Consiliului orașenesc Șoldănești să ia decizia privind recunoașterea bunului imobil solicitat în folosință ca proprietate publică din domeniul privat al administrației publice locale, cu atribuirea ulterioară a acestuia în arendă: a) fie prin formarea din terenul fondului de rezervă amplasat în perimetrul străzilor Vișinilor, Mihai Eminescu, terenurile private cu nr. cadastrale xxxxx și xxxxx, a unui bun imobil cu nr. cadastral distinct de cel al terenului din fondul apelor, care să-i fie dat în arendă la prețul calculat conform coeficienților stabiliți în contractul de arendă nr. 174 din 07 septembrie 2015; b) fie prin alipirea la terenul din fondul apelor nr. cadastral xxxxx a terenului solicitat, cu efectuarea modificărilor în planul cadastral în registrul ținut de OCT Șoldănești și cu modificarea corespunzătoare a clauzelor contractului de arendă nr. 174 din 07 septembrie 2015, la care se va anexa un acord adițional, precum și încasarea din contul Primăriei orașului Șoldănești în folosul său a prejudiciului moral cauzat prin acțiunile ilicite ale angajaților autorității publice locale în mărime de 5000 de lei, cu transferarea sumei la contul bancar 4779183346760668 codul băncii VICB2X740.

La data de 19 februarie 2016 reclamanta Liubovi Sudacevschi a depus cerere de concretizare a cerințelor, prin care a solicitat să fie constatate ilegale inacțiunile Consiliului orașenesc Șoldănești și Primăriei orașului Șoldănești prin nesoluționarea în termen a cererii, recunoașterea exclusivității dreptului de arendă în privința terenului amplasat în perimetrul str. Vișinilor, Mihai Eminescu și terenurile private nr. cadastrale xxxxx și xxxxx, obligarea Primăriei orașului Șoldănești să elaboreze proiectul privind formarea unui nou bun imobil, obligarea Consiliului orașenesc Șoldănești să emită o

decizie prin care terenul solicitat în arendă să fie recunoscut ca proprietate publică din domeniul privat al administrației publice locale și comasat cu terenul pe care îl deține în arendă, cu efectuarea corectărilor corespunzătoare și încasarea prejudiciului moral cauzat în mărime de 5000 de lei la contul bancar 225920040470189874981 IBAN-MD19VI225911505281015485, cod fiscal 2004047018987, codul băncii VICB2X740, precum și restituirea taxei de stat în sumă de 100 de lei.

Prin încheierea protocolară din 30 mai 2016 a Judecătoriei Orhei, sediul Șoldănești, a fost atras în proces în calitate de intervenient accesoriu SRL „Orhei Gaz”, filiala Șoldănești (f.d. 124, vol. I).

Prin hotărârea din 20 iunie 2017 a Judecătoriei Orhei, sediul Șoldănești, acțiunea depusă de Liubovi Sudacevschi, a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 24 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Liubovi Sudacevschi și a fost menținută hotărârea din 20 iunie 2017 a Judecătoriei Orhei, sediul Șoldănești.

Instanța de apel și-a motivat concluzia prin faptul că, instanța de fond corect a respins acțiunea depusă de Liubovi Sudacevschi, or materialul probator administrat la materialele cauzei denotă cu certitudine faptul că, prin decizia Consiliului orășenesc Șoldănești nr. 4/4 din 25 iunie 2013, terenul cu nr. cadastral xxxxx cu suprafața 0.1163 ha, cu destinație acvatic, amplasat în or. Șoldănești, str. Mihai Eminescu s-a recunoscut ca proprietate publică din domeniul privat al unității administrativ teritoriale, orașul Șoldănești (f.d. 83, vol. I). Astfel, potrivit extrasului din Registrul bunurilor imobile, terenul cu nr. cadastral xxxxx cu suprafața 0.1163 ha aparține cu drept de proprietate orașului Șoldănești, raionul Șoldănești (cota parte 1.0), modul de folosință al terenului fiind – fondul apelor în baza deciziei anterior enunțate (f.d. 76, vol. I).

De altfel, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău a menționat că, instanța de fond corect a constatat faptul că Consiliul orășenesc Șoldănești s-a convocat după 10 august 2015, la data de 17 noiembrie 2015, unde a fost pusă în discuție chestiunea vizată în cererea depusă de Liubovi Sudacevschi, la data de 10 august 2015. Drept urmare cererea depusă de Liubovi Sudacevschi a fost examinată la ședința Consiliului orășenesc Șoldănești din 17 noiembrie 2015.

În circumstanțele descrise, instanța de apel a reținut ca fiind stabilit cu certitudine faptul că, prin decizia Consiliului orășenesc Șoldănești nr. 13/14 din 17 noiembrie 2015 „Cu privire la cererea cet. Liubovi Sudacevschi”, cererea depusă de Liubovi Sudacevschi, a fost respinsă, din motiv că terenul în cauză urmează mai întâi să fie format și atribuit unității administrativ teritoriale, după care fiind posibil a fi expus la licitație prin decizie de consiliu (f.d. 34, Vol. I), iar prin răspunsul Primăriei orașului Șoldănești nr. 860 din 15 decembrie 2015, la cererea din 10 august 2015, apelantei i-a fost explicat că cererea în cauză a fost examinată la ședința Consiliului orășenesc Șoldănești din 17 noiembrie 2015 și potrivit deciziei Consiliului orășenesc Șoldănești nr. 13/14 din 17 noiembrie 2015 „Cu privire la cererea cet. Liubovi Sudacevschi”, cererea depusă de Liubovi Sudacevschi, a fost respinsă, din motiv că terenul în cauză urmează mai întâi să fie format și atribuit unității administrativ teritoriale, ulterior format ca bun imobil cu efectuarea măsurărilor, întocmirea planului cadastral, iar apoi prin decizie scos la licitație, la care pot participa toți doritorii (f.d. 13, Vol. I).

Totodată, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău a menționat că instanța de fond corect a reținut faptul că, nefiind de acord cu răspunsul dat de Primăria orașului Șoldănești nr. 860 din 15 decembrie 2015 în temeiul deciziei Consiliului orașenesc Șoldănești nr. 13/14 din 17 noiembrie 2015 „Cu privire la cererea cet. Liubovi Sudacevski”, Liubovi Sudacevski urma să solicite anularea deciziei respective, iar necontestarea ei îi conferă prezumția legalității.

Suplimentar, instanța de apel a conchis că apelanta Liubovi Sudacevski a cunoscut despre faptul emiterii deciziei Consiliului orașenesc Șoldănești nr. 13/14 din 17 noiembrie 2015 „Cu privire la cererea cet. Liubovi Sudacevski”, motiv pentru care, instanța de fond just a reținut ca neîntemeiată pretenția reclamantei cu privire la constatarea ca fiind ilegale inacțiunile Consiliului orașenesc Șoldănești prin nesoluționare în termen a cererii din 10 august 2015, or reclamanta nu a fost lipsită de dreptul să conteste în termenul stabilit în ordinea contenciosului administrativ decizia menționată.

De asemenea, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău a reținut că, pentru a se conforma prevederilor legale enunțate mai sus, au fost realizate consultări cu cetățenii, iar potrivit notei informative privind consultarea cetățenilor referitor la chestiunea atribuirii în arendă a lotului de teren adiacent iazului de pe str. Mihai Eminescu, întocmită de specialiștii din cadrul Primăriei orașului Șoldănești, după consultarea cetățenilor – proprietarilor terenurilor adiacente sectorului cu nr. cadastral xxxxx, a fost propusă decizia de a nu permite formarea unui nou bun imobil terenului adiacent iazului. Negativă fiind și nota informativă din 29 februarie 2016 a Șefului Secției Situații Excepționale Șoldănești, dl. V. Burduja, care menționează că, ca bazin acvatic (balta) nu se află la evidența Secției Situații Excepționale și relații funciare și cadastru, iar construcția bazinelor de apă și a lacurilor de acumulare în intravilanul localităților rurale este interzisă.

Mai mult ca atât, instanța de apel a menționat că, instanța de fond corect a constatat că bunul imobil nr. cadastral xxxxx pe care îl arendează reclamanta, potrivit informației din Registrul bunurilor imobile nu este bazin acvatic, ci teren cu modul de folosință-fondul apelor.

În această ordine de idei, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău a relatat că Consiliul orașenesc Șoldănești nu poate fi obligat să treacă terenul proprietate publică în domeniul privat al unității administrativ teritoriale, această împuternicire nefiind în competența sa. Deci, pretenția reclamantei/apelante cu privire obligare a Consiliului orașenesc Șoldănești să emită actul administrativ sub formă de decizie prin care terenul solicitat în arendă să fie recunoscut ca proprietate publică din domeniul privat al Autorității publice locale și comasat cu terenul pe care îl deține în arendă reclamanta, este una neîntemeiată.

Drept urmare, instanța de apel a învederat că instanța de fond corect a reținut că dacă bunul imobil urmează a fi înstrăinat, concesionat, dat în arendă ori în locațiune, acest fapt poate avea loc doar prin licitație publică, conform procedurii stabilite prin Regulamentul privind licitațiile cu strigare și cu reducere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 136 din 10 februarie 2009, în baza deciziei luată numai de către organele abilitate cu aceste atribuții prin lege, deoarece obligarea autorității publice de a scoate la licitație bunul solicitat de reclamantă va fi considerată ca o substituie a atribuțiilor

autorităților publice, întrucât expunerea la licitație a bunurilor este luată de organele abilitate cu aceste atribuții prin lege, or potrivit pct.4 lit. b) al Regulamentului menționat, decizia privind expunerea la licitație a bunurilor este luată de organele abilitate cu aceste atribuții prin lege: de autoritățile administrației publice ale unităților administrativ-teritoriale de nivelul întâi și de nivelul al doilea, inclusiv ale unității teritoriale autonome Găgăuzia – în privința proprietății unităților administrativ-teritoriale, inclusiv a unității teritoriale autonome Găgăuzia.

În concluzie, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău a menționat că solicitarea lui Liubovi Sudacevski cu privire la restituirea taxei de stat nu se încadrează în prevederile art. 89 alin. (1) Cod de procedură civilă și nici în prevederile alin. (2) al aceluiași articol, potrivit căruia, taxa de stat se restituie și în alte cazuri stabilite de legislația în vigoare, or ultima nu a invocat nici o normă legală, în baza căreia prima instanță urma a-i restitui taxa de stat achitată în baza încheierii din 25 ianuarie 2016 a Judecătorei Șoldănești. Cu atât mai mult, pretenția ultimei nu se încadrează nici în prevederile art. 7 al Legii taxei de stat.

La data de 25 septembrie 2018, prin intermediul oficiului poștal, Liubovi Sudacevski a declarat recurs împotriva deciziei din 24 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel și hotărârii instanței de fond, pronunțând o nouă hotărâre de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că, instanțele ierarhic inferioare au examinat superficial cauza, iar în rezultat au adoptat soluții neargumentate și ilegale, fiind astfel pusă în situația ingrată de a dovedi că inacțiunile administrației publice locale în raport cu cererea sa sunt ilegale, deși conform legii aceasta trebuie să fie invers.

A afirmat că, nu poate fi reținut argumentul instanței de apel că terenul solicitat în arendă se află în proprietatea statului, respectiv Consiliul orașenesc Șoldănești nu poate fi obligat să treacă terenul proprietate publică în domeniul privat al administrației publice locale, or registrul electronic deținut de Agenția relații Funciare și Cadastru nu conține o astfel de mențiune, cu atât mai mult că însăși reprezentanții pârâților au declarat că terenul solicitat în arendă se află la evidența Primăriei orașului Șoldănești cu destinație de pășune.

A susținut că, argumentul instanței de apel precum că soarta bunurilor proprietate a administrației publice locale Șoldănești poate fi decisă exclusiv de către aceasta, deoarece în caz contrar s-ar comite o substituție a atribuțiilor administrației publice locale, este irelevant, or speța dată cade sub incidența excepțiilor prevăzute de art. 4 alin. (9) al legii privind prețul normativ și modul de vânzare-cumpărare a pământului nr. 1308 din 25 iulie 1997.

A subliniat că, despre existența deciziei Consiliului orașenesc Șoldănești a aflat abia pe parcursul dezbaterilor judiciare, iar contestarea ei este inutilă, atâta timp cât angajații Primăriei orașului Șoldănești nu doresc să execute etapele predecesoare (elaborarea avizului privind posibilitatea formării bunului imobil, a planului geometric, etc.) dezbaterii de către consiliul a cererii sale.

A indicat că, instanța de apel contrar prevederilor art. 15 alin. (3) și (6) al Legii privind transportul prin conducte magistrale nr. 592 din 26 septembrie 1995 și-a întemeiat concluzia pe răspunsul nr. 37 din 01 martie 2016, eliberat de SRL „Orhei Gaz”, precum și pe nota informativă nr. 39 din 29 februarie 2016 (f.d. 81, vol. I), nota informativă a

Primăriei oraşului Şoldăneşti (f.d 78, vol. I), or obligaţia de punere a acestuia la evidenţa Secţiei Situaţii Excepţionale Şoldăneşti aparţine administraţiei publice locale Şoldăneşti.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chişinău a pronunţat decizia contestată la data de 24 aprilie 2018, dar date care ar confirma recepţionarea acesteia de către recurent la dosar lipsesc.

Astfel, recursul, declarat la data de 25 septembrie 2018, este în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii Supreme de Justiţie consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părţile şi alţi participanţi la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esenţială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanţa judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituţională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absenţa unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data şi ora şedinţei de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfăşurare a procesului;
- d) instanţa a soluţionat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipseşte procesul-verbal al şedinţei de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunţată cu încălcarea competenţei jurisdicţionale.

Săvârşirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul şi în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluţionarea greşită a cauzei sau în cazul în care instanţa de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanţa judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanţă din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) şi (4).

Completul Colegiului civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii Supreme de Justiţie consideră că, recursul declarat de Liubovi Sudacevschi nu se

încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Rebai și alții contra Franței, 25 februarie 1995), pe când în recursul declarat de Liubovi Sudacevschi, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Liubovi Sudacevschi ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Liubovi Sudacevschi se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

judecătorii

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic